

[Aksel Larsen.]

dring, ja, så synes jeg regeringen har demonstreret, hvilken foragt den har for saglighed og kendsgerninger og for befolkningens og landets interesser, og så bliver det et spørgsmål, om det ikke er nødvendigt at sige sin mening om regeringen. Jeg går ud fra, at den først foreslåede dagsorden kommer til afstemning først, og efter de udtalelser, der nu er faldet fra finansministeren, og som jeg regner med regeringen står bag, har jeg ment det rimeligt at stille et andet forslag om motiveret dagsorden, som derefter kan komme til afstemning i den situation, der er skabt, når regeringen og dens majoritet har forkastet hr. Grünbaums dagsordensforslag.

Mit dagsordensforslag lyder i sin storladne enkelthed sådan:

„Idet folketinget udtaler, at det ikke har tillid til regeringen, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Hvis tinget forkaster hr. Grünbaums dagsorden, anbefaler jeg mit forslag til vedtagelse.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Sigsgaard: I første omgang spurgte jeg forsvarsministeren, hvad meningen egentlig var med den NATO-militærøvelse, der skal finde sted i september og oktober under navnet „Green Express“, og hvor ca. 5.000 NATO-soldater, hvoraf ingen er danske, skal øve sig her på dansk jord. Jeg spurgte, hvad meningen var med dette korps, hvad dets opgaver var, og om det var atombevæbnet, og jeg takker for forsvarsministerens svar på disse spørgsmål. Nu forstod jeg, at forsvarsministeren ikke havde så forfærdelig megen tillid til mine kilder. En af disse kilder er Sjællands Tidende, men det er selvfølgelig også et venstreblad.

Ministeren oplyste, at den mobile styrke har til opgave at demonstrere NATO-landenes vilje til forsvar, og at den kunne indsættes i NATO-landene „forud for et angreb“ — det udtryk brugte ministeren — efter anmodning af det pågældende lands regering. Men ministeren afviste, at styrken kunne få til opgave at nedkæmpe indre

uroligheder i NATO-landene. Desværre synes jeg ikke, ministerens svar var helt klart. Styrken kan altså, som ministeren sagde, indsættes forud for et angreb. Men hvem andre end det pågældende lands regering skal skønne over, om der foreligger en angrebstrussel — og det skulle åbenbart være forudsætningen for, at styrken kan indsættes? Lad os tage et eksempel. Hvis det græske regime i en situation, hvor dets eksistens er truet af modstandsbevægelsen, og hvor der f. eks. eksisterer en vis spænding over for et naboland — og det har jo været tilfældet ved visse lejligheder — påstår, at der er tale om fare for angreb, og kræver NATO-styrken indsat, kan og vil NATO så nægte at indsætte brandkorpset, og kan og vil NATO hindre, at det anvendes til bekæmpelse af modstandsbevægelsen? Og videre: er det en forudsætning, at alle NATO-landene tilslutter sig, at styrken indsættes, eller er det kun nogle få lande, der skal tilslutte sig, f. eks. de lande, der har tropper i styrken? Jeg håber, ministeren ved at svare på disse tillægs spørgsmål kan belyse brandkorpsets opgave noget nærmere, end det skete for lidt siden.

Om atombevæbning sagde ministeren, hvis jeg hørte rigtigt, at brandkorpset ikke „medfører“ atomammunition. Må jeg spørge: betyder det, at den mobile NATO-styrke ikke medbringer atomammunition ved øvelsen i Danmark, men at den nok i andre tilfælde er atombevæbnet eller er forberedt for atombevæbning? Det fremgik ikke klart. Jeg håber, at ministeren også vil besvare disse sidste spørgsmål her i dag, sådan at vi bliver fri for at prøve på at få dem afklaret i sommerens løb, for den mulighed foreligger selvfølgelig også.

Så kom hr. Haunstrup Clemmensen med en interessant oplysning. Han var i sit sidste indlæg inde på udenrigspolitiske spørgsmål og sagde i den forbindelse, at NATO intet havde med kuppet og diktaturet i Grækenland at gøre. Det er sandelig nyt. Hr. Haunstrup Clemmensen er måske ikke klar over, at kuppet blev gennemført ved hjælp af den eksisterende NATO-nødplan? Det er der temmelig mange indici for. Det er en NATO-plan i lighed med den, der også eksisterer for Danmark. Hr. Haunstrup Clemmensen er måske heller ikke bekendt med, at lederen af den pan-